

יביע אומה

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

גיליון מס' 350

פרשת ויהי

מאמר השבוע
מאת ראש המוסדות
הרד"ג יגאל כהן שליט"א

גם מי שאינו מצליח בעסקיו צריך להשתדל בעסק פרנסתו

וְנֹאמַר שֵׁם (פסוק כ-כב): "וַיֹּאמֶר קָחוּ לִי צֹלְחַיִת בְּעִבּוּדָה שְׁלוֹ שְׂאִינוּ מְרוּיִחַ מִסְפִּיק בְּסֹף כַּדִּי לַפְרָנְסָה אֶת בְּנֵי בֵיתוֹ, אֵל יִאָבֵד אֶת בְּטַחוֹנוֹ בְּה', שְׂיִתְּנוּ כִּי פְרָנְסָתוֹ כְּכֹר נִמְצָאת בְּרִשּׁוֹתָיו אֲלֵא שְׂאִינוּ מִבְּחִין בְּה אוֹ שְׂהִיא תִגִּיעַ אֵלָיו בְּדַרְכֵיכֶם אַחֲרֹת. וּבְכָל אַפִּן שְׂיִהְיֶה, אִם הָעִבּוּדָה מִתְאַיֶּמָה לְיִכּוּלוֹת שְׁלוֹ וְהוּא אוֹהֵב אוֹתָהּ וְהִיא מֵאֲפֻשְׁרָת לֹו גַם לְלַמֵּד תּוֹרָה, לֹא יַעֲזֹב אוֹתָהּ, אֲלֵא יִבְטַח עַל בּוֹרְאוֹ שְׂיִזְמִין לוֹ אֶת כָּל צְרָכָיו בְּכָל דָּרֶךְ שְׂתִיְהֶיָה. וְה' יִתְּבַרַךְ לֹא יַעֲזֹב אוֹתוֹ וְלֹא יִתְעַלֵּם מִמֶּנּוּ, כְּמוֹ שְׂהִבְטִיחַ לָנוּ הַנְּבִיא (נְחוּם א, ז): "טוֹב ה' לְמַעוֹז בְּיוֹם צָרָה וַיִּדַע חֹסֵי בו'", כְּלוּמַר גַּם בְּיוֹם שֶׁל צָרָה שְׂהִקְבִּ"ה נִפְרָע מֵאוֹיְבָיו, אִינוּ מִפְּסִיק מִלְּרַחֵם וְלִהְיִיטִיב עִם יְרֵאָיו וּמִשְׁמֵשׁ לָהֶם כְּמַגְדֵּל עֵז, וּמְפִיר בְּצַרְכֵיהֶם שֶׁל אֵלֶּה שֶׁבְּטַחוֹ בו'.

וְנֹאמַר שֵׁם (פסוק כ-כב): "וַיֹּאמֶר קָחוּ לִי צֹלְחַיִת בְּעִבּוּדָה שְׁלוֹ שְׂאִינוּ מְרוּיִחַ מִסְפִּיק בְּסֹף כַּדִּי לַפְרָנְסָה אֶת בְּנֵי בֵיתוֹ, אֵל יִאָבֵד אֶת בְּטַחוֹנוֹ בְּה', שְׂיִתְּנוּ כִּי פְרָנְסָתוֹ כְּכֹר נִמְצָאת בְּרִשּׁוֹתָיו אֲלֵא שְׂאִינוּ מִבְּחִין בְּה אוֹ שְׂהִיא תִגִּיעַ אֵלָיו בְּדַרְכֵיכֶם אַחֲרֹת. וּבְכָל אַפִּן שְׂיִהְיֶה, אִם הָעִבּוּדָה מִתְאַיֶּמָה לְיִכּוּלוֹת שְׁלוֹ וְהוּא אוֹהֵב אוֹתָהּ וְהִיא מֵאֲפֻשְׁרָת לֹו גַם לְלַמֵּד תּוֹרָה, לֹא יַעֲזֹב אוֹתָהּ, אֲלֵא יִבְטַח עַל בּוֹרְאוֹ שְׂיִזְמִין לוֹ אֶת כָּל צְרָכָיו בְּכָל דָּרֶךְ שְׂתִיְהֶיָה. וְה' יִתְּבַרַךְ לֹא יַעֲזֹב אוֹתוֹ וְלֹא יִתְעַלֵּם מִמֶּנּוּ, כְּמוֹ שְׂהִבְטִיחַ לָנוּ הַנְּבִיא (נְחוּם א, ז): "טוֹב ה' לְמַעוֹז בְּיוֹם צָרָה וַיִּדַע חֹסֵי בו'", כְּלוּמַר גַּם בְּיוֹם שֶׁל צָרָה שְׂהִקְבִּ"ה נִפְרָע מֵאוֹיְבָיו, אִינוּ מִפְּסִיק מִלְּרַחֵם וְלִהְיִיטִיב עִם יְרֵאָיו וּמִשְׁמֵשׁ לָהֶם כְּמַגְדֵּל עֵז, וּמְפִיר בְּצַרְכֵיהֶם שֶׁל אֵלֶּה שֶׁבְּטַחוֹ בו'.

חובה על האדם לדאוג לבריאות גופו

וְכֵן הָיָה עִם יִשְׂרָאֵל הַנְּבִיא, שְׂחֻזְקָהוּ הַמֶּלֶךְ נִחְלָה וְלָקָה בְּשַׁחֲוִין, וַיִּשְׁעֶיָה רַפָּא אֶת עוֹרוֹ מִהַשְׁחִין עַל יְדֵי שְׂהִינִחַ עַל בְּשׂוֹר תְּאֲנִים, שְׂנִצְאָמַר (וַיִּשְׁעֶיָה לַח, כ"א): "וַיִּשְׂאוּ דְבַלַּת תְּאֲנִים וַיִּמְרָחוּ עַל הַשַּׁחֲוִין וַיִּחִי", וְאָמְרוּ חֲז"ל בְּמִדְרָשׁ (תְּנַחֲמוּמָא, פְּרָשַׁת בְּשַׁלַּח) שֶׁבְּטַבְעֵם שֶׁל הַתְּאֲנִים לַעֲפֹשׁ אֶפְלוֹ בְּשׂוֹר בְּרִיא, וְכָל שְׂכֹן בְּשׂוֹר הַמְּכָה בְּשַׁחֲוִין, וּבְכָל זֹאת רַפָּא הַקְּב"ה אֶת חֻזְקָהוּ עַל יְדָם, מִפְּנֵי שְׂלֻפְעָמִים הַקְּב"ה עוֹשֶׂה נֶס בְּתוֹךְ נֶס (ע"פ פְּרוּשׁ הַרְד"ק שֵׁם). מִזֶּה אָנוּ לוֹמְדִים שֶׁכַּאֲשֶׁר הַבּוֹרָא יִתְּבַרַךְ רוֹצֵה לְרַפָּא הוּא יִכּוֹל לְרַפָּא אֶת הָאָדָם מִכָּל דָּבָר אֲשֶׁר נִמְצָא בְּבְרִיאָהּ.

וְכֵן הָיָה עִם יִשְׂרָאֵל הַנְּבִיא, שְׂחֻזְקָהוּ הַמֶּלֶךְ נִחְלָה וְלָקָה בְּשַׁחֲוִין, וַיִּשְׁעֶיָה רַפָּא אֶת עוֹרוֹ מִהַשְׁחִין עַל יְדֵי שְׂהִינִחַ עַל בְּשׂוֹר תְּאֲנִים, שְׂנִצְאָמַר (וַיִּשְׁעֶיָה לַח, כ"א): "וַיִּשְׂאוּ דְבַלַּת תְּאֲנִים וַיִּמְרָחוּ עַל הַשַּׁחֲוִין וַיִּחִי", וְאָמְרוּ חֲז"ל בְּמִדְרָשׁ (תְּנַחֲמוּמָא, פְּרָשַׁת בְּשַׁלַּח) שֶׁבְּטַבְעֵם שֶׁל הַתְּאֲנִים לַעֲפֹשׁ אֶפְלוֹ בְּשׂוֹר בְּרִיא, וְכָל שְׂכֹן בְּשׂוֹר הַמְּכָה בְּשַׁחֲוִין, וּבְכָל זֹאת רַפָּא הַקְּב"ה אֶת חֻזְקָהוּ עַל יְדָם, מִפְּנֵי שְׂלֻפְעָמִים הַקְּב"ה עוֹשֶׂה נֶס בְּתוֹךְ נֶס (ע"פ פְּרוּשׁ הַרְד"ק שֵׁם). מִזֶּה אָנוּ לוֹמְדִים שֶׁכַּאֲשֶׁר הַבּוֹרָא יִתְּבַרַךְ רוֹצֵה לְרַפָּא הוּא יִכּוֹל לְרַפָּא אֶת הָאָדָם מִכָּל דָּבָר אֲשֶׁר נִמְצָא בְּבְרִיאָהּ.

וְכֵן הָיָה עִם יִשְׂרָאֵל הַנְּבִיא, שְׂחֻזְקָהוּ הַמֶּלֶךְ נִחְלָה וְלָקָה בְּשַׁחֲוִין, וַיִּשְׁעֶיָה רַפָּא אֶת עוֹרוֹ מִהַשְׁחִין עַל יְדֵי שְׂהִינִחַ עַל בְּשׂוֹר תְּאֲנִים, שְׂנִצְאָמַר (וַיִּשְׁעֶיָה לַח, כ"א): "וַיִּשְׂאוּ דְבַלַּת תְּאֲנִים וַיִּמְרָחוּ עַל הַשַּׁחֲוִין וַיִּחִי", וְאָמְרוּ חֲז"ל בְּמִדְרָשׁ (תְּנַחֲמוּמָא, פְּרָשַׁת בְּשַׁלַּח) שֶׁבְּטַבְעֵם שֶׁל הַתְּאֲנִים לַעֲפֹשׁ אֶפְלוֹ בְּשׂוֹר בְּרִיא, וְכָל שְׂכֹן בְּשׂוֹר הַמְּכָה בְּשַׁחֲוִין, וּבְכָל זֹאת רַפָּא הַקְּב"ה אֶת חֻזְקָהוּ עַל יְדָם, מִפְּנֵי שְׂלֻפְעָמִים הַקְּב"ה עוֹשֶׂה נֶס בְּתוֹךְ נֶס (ע"פ פְּרוּשׁ הַרְד"ק שֵׁם). מִזֶּה אָנוּ לוֹמְדִים שֶׁכַּאֲשֶׁר הַבּוֹרָא יִתְּבַרַךְ רוֹצֵה לְרַפָּא הוּא יִכּוֹל לְרַפָּא אֶת הָאָדָם מִכָּל דָּבָר אֲשֶׁר נִמְצָא בְּבְרִיאָהּ.

וְכֵן הָיָה עִם יִשְׂרָאֵל הַנְּבִיא, שְׂחֻזְקָהוּ הַמֶּלֶךְ נִחְלָה וְלָקָה בְּשַׁחֲוִין, וַיִּשְׁעֶיָה רַפָּא אֶת עוֹרוֹ מִהַשְׁחִין עַל יְדֵי שְׂהִינִחַ עַל בְּשׂוֹר תְּאֲנִים, שְׂנִצְאָמַר (וַיִּשְׁעֶיָה לַח, כ"א): "וַיִּשְׂאוּ דְבַלַּת תְּאֲנִים וַיִּמְרָחוּ עַל הַשַּׁחֲוִין וַיִּחִי", וְאָמְרוּ חֲז"ל בְּמִדְרָשׁ (תְּנַחֲמוּמָא, פְּרָשַׁת בְּשַׁלַּח) שֶׁבְּטַבְעֵם שֶׁל הַתְּאֲנִים לַעֲפֹשׁ אֶפְלוֹ בְּשׂוֹר בְּרִיא, וְכָל שְׂכֹן בְּשׂוֹר הַמְּכָה בְּשַׁחֲוִין, וּבְכָל זֹאת רַפָּא הַקְּב"ה אֶת חֻזְקָהוּ עַל יְדָם, מִפְּנֵי שְׂלֻפְעָמִים הַקְּב"ה עוֹשֶׂה נֶס בְּתוֹךְ נֶס (ע"פ פְּרוּשׁ הַרְד"ק שֵׁם). מִזֶּה אָנוּ לוֹמְדִים שֶׁכַּאֲשֶׁר הַבּוֹרָא יִתְּבַרַךְ רוֹצֵה לְרַפָּא הוּא יִכּוֹל לְרַפָּא אֶת הָאָדָם מִכָּל דָּבָר אֲשֶׁר נִמְצָא בְּבְרִיאָהּ.

מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

- מאמר השבוע
- הנהגות מרן
- שאלות ותשובות
- דוד המלך
- לאשת החיל
- פנינים מהפרשה
- מוסר עם סיפור
- פניני הדף היומי

בשבח והלל להשם יתברך
שמתים אנו להודיע כי יצא לאור הספר
"שיעורי הרב יגאל כהן"
פרקי מחשבה
אמונה ובטחון
שמחה
אהבת ה'
וחינוך ילדים

ניתן להשיג בטל' 03-8000770
או דרך האתר: yabla-omer.co.il ובחנויות הספרים המובחרות

זמני כניסה ויציאת השבת
הזמנים לתי לוח אזור החיים

יום	ת"א	חיספה	ב"ש
כניסה:	16:35	16:32	16:31
יציאה:	17:27	17:23	17:27
ר"ת:	17:59	17:55	17:54

בירושלים: לווהגים 40 דקות 16:15

הנהגות מרן
רבנו הרב עובדיה זיסק זצוק"ל

איזה תלמיד חכם נקרא רוצח?

"וכל תלמיד שלא הגיע להוראה ומורה, הרי זה רשע שוטה וגס הרוח, ועליו נאמר כי רבים חללים הפילה. וכן חכם שהגיע להוראה ואינו מורה, הרי זה מונע תורה ונותן מכשולות לפני העורים, ועליו נאמר 'ועצומים כל הרוגיה'. אלו התלמידים הקטנים שלא הרבו תורה כראוי והם מבקשים להתגדל בפני עמי הארץ ובין אנשי עירם וקופצין ויושבין בראש לדין ולהורות בישראל, הם המרבים המחלוקת, והם המחריבים את העולם, והמכביין נרה של תורה, והמחבי' לים כרם ה' צבאות, עליהם אמר שלמה בחכמתו 'אחזו לנו שועלים שועלים קטנים מחבלים כרמים'" (רמב"ם פ"ה מהל' ת"ת ה"ד).

נאמר בתורה פעמיים 'לא תרצח'. פעם בעשרת הדברות שבפרשת יתרו, ופעם בפרשת ואתחנן. אך באחד מנוקד לא תרצח בקמץ, ובאחד מנוקד לא תרצח בפתח, מה פשר השינוי הזה?

אמנם איננו מבדילים כל כך ביניהם, אך המדקדקים כמו עדת הבוכרים מבטאים את הקמץ יותר רחב ופתוח, והפתח יותר דק, וכך באמת צריך להיות לפי הדקדוק. פעמים יש תיבות בניקוד פתח כגון 'אשר בָּמִים מתחת לארץ' (שמות כ, ד), ופעמים יש בקמץ 'ויהי מבדיל בין מים לָמַיִם' (בראשית א, ו). האשכנזים הרחיקו לכת ומבטאים את הקמץ כמו חולם, אך כדי שלא יהיה פעמיים חולם, במקום שהניקוד חולם הם מולידים יו"ד "יעקוב", וזהו נגד ההגיון, וכי כתובה שם יו"ד, אלא ניקוד החולם מחייבם להוסיף יו"ד כדי שיהיה הבדל בין הקמץ לחולם, ואין זה מסתבר, אלא מבטאים של הבוכרים מתקבל על הדעת שהקמץ יותר רחב והפתח יותר צר.

על כל פנים שינוי זה בניקוד בין תרצח בקמץ ובין בפתח בא לרמוז על דרשת רבוניתו (ע"ז ט:): על הפסוק 'כי רבים חללים הפילה ועצומים כל הרוגיה', יש תלמיד חכם שלא הגיע להוראה עדיין, לא למד מספיק ולא ניחון בכושר הכרעה בדינים כפי הצורך. צריך ללמוד ולשקוד רבות ולקבל מפי רבותיו שיתנו לו תעודת הוראה, אם מורה ללא תעודה זהו תלמיד שלא הגיע להוראה, ובודאי רבות מהוראותיו אינן נכונות, ועליו יכון מאמר הוידוי ביו"כ "את אשר טהרת טמאתי, ואת אשר טמאת טהרתי. את אשר התרת אסרתי, ואת אשר אסרת התרתי. את אשר אהבת שנאתי, ואת אשר שנאת אהבתי. את אשר הקלת החמרת, ואת אשר החמרת הקלתי. את אשר קרבת הרחקתי, ואת אשר הרחקת קרבתני" (מדברי מרן שהובאו במעדני המלך)..

שאלות ותשובות
מאת הרב יגאל כהן שליט"א

שאלה: אדם שנוסע בבוקר לבית הכנסת ברכב ובדרך יש שיעורי תורה ברדיו, האם צריך לברך ברכות התורה קודם ששומע השיעורים?
תשובה: יש לברך ברכות התורה קודם השמיעה, אע"פ שאינו מוציא בפיו אלא רק שומע [שו"ת יביע אומר ח"ד סי' ח].

שאלה: מי שהכניס יד אחת לבית הכסא [שירותים] האם צריך ליטול או לשטוף שתי ידיו או רק אותה היד?
תשובה: אם הכניס רק יד אחת אינו צריך ליטול אלא אותה היד [שו"ת יביע אומר ח"ט סי' קח ודלא כש"כ בשו"ת אור לציון וכמו שהעיר עליו שם].

שאלה: האם מותר לדבר בבית הכסא [שירותים]?
תשובה: לכתחילה יש להימנע מלדבר בבית הכסא, וכמה טעמים נאמרו לכך. אולם כשיש צורך או הפסד ממון אפשר להקל [שו"ת יביע אומר ח"ח סי' א].

שאלה: מה לעשות בשבת אם נכנסה צירעה לחדר ויש בחדר ילד קטן וחוששים שחם וחלילה תעקוץ אותו?
תשובה: מותר להרוג אותה כיון שיש חשש שעקיצת תסכן את התינוק [חזו"ע ה' עמ' קכד].

שאלה: האם מותר בשבת לתחוב סיכת ביטחון בבגד שנקרע?
תשובה: מותר לתחוב סיכת ביטחון, ואפילו כמה תחובות ואין בזה חשש, כיון שאין החיבור עומד להתקיים [חזו"ע שבת ח"ה עמ' פ].

דוד המלך
מאת הרב אליהו עמר שליט"א

המלך דוד הילוקי דעות

דוד נשמעה ומפיבושת בן יהונתן ניצל.

סוף דבר הנל לטובה

בספר 'הנני בידך' (עמוד 469) מסופר, שבזמן הנחת אבן הפינה לשיבת טלז בארצות הברית, סיפר ראש הישיבה, כי בטרם פרצה מלחמת העולם השנייה הלשינו עליו לשלטון נות, וכתוצאה מכך נאלץ לברוח מהעיריה טלז שבליטא לארצות הברית, באותה שעה היתה נראית בעיניו הבריחה החפוזה לרעתו, אך מתברר שבזמן קצר לאחר מכן פרצה מלחמת העולם השנייה, וכל היהודים באזור טלז נהרגו על קידוש ה', וגם אותם המלשי' נים שהלשינו עליו לשלטונות נהרגו, ואלמלא הלשנתם, היה נותר באירופה ונספה יחד עם כל בני משפחתו וקהילתו, אך בזכות ההלשנה נאלץ לברוח יחד עם בני ביתו, וניצלו כולם מגיא ההריגה. וכעת במבט לאחור הוא מודה לבורא עולם על בריחתו, ומבין שהיא לא היתה לרעה אלא מן השמים סובבו אותה כפתח להצלתו, ובסיום דבריו אמר ראש הישיבה את דברי יהונתן לדוד (שמואל א, כ, כב) "לָךְ כִּי שָׁלַחְךָ ה'", ובמילים אלו ניחם יהונתן את דוד, שבסופו של דבר יתברר לו שבריחה זו היתה לטובתו, משום שהיא מה' יתברך.

במאמר הקודם הרחבנו על הברית שכרתו דוד ויהונתן, וכיצד נפגע יהונתן כתוצאה מכך, וגם נפגעה מלכות דוד כאשר דוד המלך לא נהג בכבוד במפיבושת בנו של יהונתן. ולמרות שיהונתן ודוד נפגעו מן השבועה, הועילה ברית השבועה לצאצאי יהונתן, כמובא בהרחבה בגמרא (יבמות עט ע"א), היה זה עשרות שנים לאחר מותו של שאול, באותה העת היה רעב בארץ, ודוד המלך התפלל שיגלו לו מן השמיים, מהי סיבת הרעב? והשיבו לו מן השמיים שהגבעונים טוענים שנפגעו משאול המלך, וכעת הם חפצים שיפייסו אותם, כשדוד המלך שאל את הגבעונים כיצד אפשר לפייס אותם? ענו לו באכזריות, שהם רוצים להרוג שבעה מבניו של שאול כנגד שבעה גבעונים שמתו, דוד המלך היה במבוכה, את מי לתת ממשפחת שאול? לבסוף העביר דוד המלך את כל בני משפחת שאול כנגד ארון הברית, ומי שנלכד בארון זהו סימן מן השמיים שהוא נבחר לכפר במותו על עם ישראל, במעמד זה התפלל דוד המלך שלא ייתפס מפבושת בן יהונתן בארון הברית, מכיוון שהיה מחויב לשבועה שנשבע ליהונתן לדאוג לזרעו, ואכן תפילת

בשורה משמחת

חזר למלאי הספר "המלך דוד" על שמואל א'

לרכישה:
באתר אופקים
בוקס או
055-67-25-138

קו לימוד יומי לנשים ובנות מתוך ספר "שער הבטחון המבואר"

מאת הרב יגאל כהן שליט"א

2 - 3 דקות ביום

להצטרפות חייגי: 054-8502066

קו לימוד לגברים בספרו של

הרב יגאל כהן שליט"א

שיעור קצר של כ-2 דקות מידי יום

בטל: 077-4017828 שלוחה 52

העישור מביא אישור?

"וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁבַע שָׁנָה וְנָאָמַר דְּבַר עֲשָׂרָה שָׁנָה וַיְהִי יָמֵי יַעֲקֹב שְׁנֵי חַיָּו שְׁבַע שָׁנִים וְאַרְבָּעִים וְאֶמָּת שָׁנָה" (בראשית מז, כח). הפרשה הזאת פרשה סתומה. פעם שמעתי בשם הגאון הצדיק ר' יהודה צדקה זצ"ל, שאמר "ויהי יעקב" איך זה יעקב חי? יעקב זה סמל לתורה, ואנשים שואלים איך אנשים שלומדים תורה חיים? כמה שקלים פה, כמה שקלים שם, איך הם חיים? והם מסתדרים וגם מחתנים ילדים. מה ח"ו הם פורצים בית? לא שמענו אף אחד בכלל, כולם צדיקים, אז איך הם מתפרנסים? איך הם חיים?

אומר הרב - אתה יודע איך הם חיים? - "ויהי יעקב זו פרשה סתומה", כל הפרשות הם פרשות פתוחות, יש ריוח בן פרשה לפרשה, אבל "ויהי יעקב" זו פרשה סתומה, זו הפרשה היחידה בתורה שאין ריוח אפילו של מלה אחת.

רש"י אומר, למה הפרשה סתומה, "כי נסתמו עיניהם של ישראל מצרת השעבוד". ברגע שיעקב אבינו נפטר התחיל השעבוד, כי מנין השעבוד התחיל אחרי ברית בין הבתרים ומאז התחיל השעבוד וביחד היה ארבע מאות, אבל זה על דרך הפשט.

אבל בדרך הדרש למה הפרשה סתומה, "ויהי יעקב" איך יעקב חי? אל תשאל שאלות "זו פרשה סתומה" אין לזה שום הסבר. תראו אברכים בכלולים איך הם חיים, אל תשאל שאלות, זה הכל צריך עיון אחד גדול. פעם אחת הגיע אברך למרן הרב שך זצ"ל ראש ישיבת פוניבז', אמר לו, "תשמע כבוד הרב, אני הגעתי למצב קשה מאד אני רוצה לצאת לעבוד, אני רוצה לקבל אישור מהרב כי אני לא יכול, יש לי משפחה גדולה ואני צריך לחתן ילדים..." אז הרב שך ענה לו "תצא לעבוד, אין שום בעיה, מישוהו אמר שאסור לעבוד? כתוב בתורה שאסור? הפוך כתוב בתורה "שְׁשֵׁת יָמִים תַּעֲבֹד" (שמות כ, ט), תעבוד, אבל דבר אחד אני אומר לך הסיעתא דשמיא והניסים שיש לאברך, לא יהיו לך".

באמת פרשה סתומה, זו הנהגה פרטית - השגחה פרטית, הנהגה מיוחדת באמת. על כל פנים חשבתי לעצמי למה הקב"ה סתם להם את הקץ, למה הקץ לא מבורר? יש אחד אומר "יבוא המשיח היום", יש רבנים וכל מיני חבר'ה, אומרים "המשיח יבא בין החדוש הזה לחודש הבא". בכל אופן הרבי מקוצ'ק אמר "מי שיודע - לא אומר, ומי שאומר - לא יודע".

אבל למה נסתר ממנו הקץ? הקץ לא ידוע בשביל שיהיה לנו ציפיות, אם נדע את הקץ אף אחד לא יצפה לגאולה ולביאת המשיח, הוא לא יצפה כי יש תאריך וזה יהיה בתאריך. אין קץ אין תאריך ואז כמה אדם מצפה לישועה, אדם שמצפה לישועה זה חלק מעבודת ה'. בהמשך הפרשה יש רעיון שהמהרי"ל דיסקין אומר אותו:

כתוב שיעקב אבינו אמר ליוסף "וַאֲנִי תָּתִיתִי לְךָ שָׁכָם אֶחָד עַל אֶחָד אֲשֶׁר לְקַחְתִּי מִיַּד הָאָמֹרִי בְּחֶרֶב־וּבְקָשָׁתִי" (בראשית מח, כב). אז שואלים למה כתוב כאן שיעקב אבינו נלחם בחרבו ובקשתו בשכם, הרי לא כתוב דבר כזה בתורה, אלא כתוב ששמעון ולוי נלחמו בשכם. אבל לא כתוב שיעקב אבינו נלחם עם האמורי. אז לכן התרגום אומר "בחרבי ובקשתי - בצלותי ובבעותי" (וכן הוא במכילתא דרשב"י עמ"ס 53).

שואלים המפרשים הרי "צלותי" זו תפילה, "ובעותי" זו בקשה. למה החרב והקשת דומים לתפילה ובקשה? למה יש דימוי בין חרב לתפילה ובין בקשה לקשת? מה השייכות?

אלא התשובה שאומרים: החרב היא חדה מצד עצמה, יש לה כח מצד עצמה. הקשת זה לא כך, החץ, הכח שלו הוא רק אם מישוהו מושך את החץ חזק. וזה תלוי במושך: כמה שהוא יהיה חזק, כך החץ יותר חזק. אז תפילה שזה מתקנת אנשי כנסת הגדולה, לה יש כוח מעצמה לפעול פעולות, אבל בקשה כשאדם מבקש, יש הרבה אנשים שיבקשו כל הזמן, לא מגיע להם שיקבלו. כמו שכתוב בנביא "גַּם כִּי תִרְבּוּ תְּפִלָּה אֲיַנְּנִי שְׁמַע דְּיַכְּם דְּמַיִם מְלֵאוּ" (ישעיהו א, טו), לפעמים אדם מבקש ומבקש ולא נענה, למה?

"ידיכם דמים מלאו", איך אתה יכול שתתמלא הבקשה, יש לך מחסום לכן הבקשה תלויה במי שמתפלל. לכן כתוב שמי שיש לו חולה בתוך ביתו ילך אצל חכם ויתפלל עליו (בבא בתרא קטז). למה אצל החכם? וכי כל אדם לא יכול להתפלל? מה הקב"ה לא שומע כל אדם?

אלא כשהצדיק מתפלל יש לו פחות מחיצות בינו לבין הקב"ה, אז התפילה שלו יותר מתקבלת, זו לא כמו תפילה רגילה שכל אחד יכול להתפלל על עצמו, אבל אם אתה רוצה בקשה מיוחדת, אצל אדם צדיק היא מתקבל.

אם כן זהו הדמיון "בצלותי ובבעותי". לכן המדרש אומר פירוש אחר "בצלותי ובבעותי - בתורה ובמעשים טובים" מה הקשר? למה תורה ותפלה זו אלא שתפלה זה לא קשור לשום דבר. אבל מעשים טובים תלוי בתורה וזה הוא טוב, בלי פניות, בלי כוונות לא רצויות. הדין הרה"ג רבי גרשום אמיני שליט"א מח"ס

"ברכת אמת" ד' חלקים. (מתוך ספר אשרי הגבר, ניתן להשיגו במס' 0556787656).

עדיין זהב מהודו

שבוע שעבר דיברנו על הצורך של כל ילד, ובמיוחד מתבגרים, לראיה חיובית של הוריו כלפיו. צורך קיומי של קשר ושייכות למשפחה. הצורך הזה כמוכח מכוסה בהמון שכבות של התנגדות וחוצפה.

אבל האמת היא, שכל ילד הוא ילד. לא משנה באיזה גיל. וכל ילד זקוק לאהבת אימו ואביו.

אז קבענו שנסתכל על הנקודות החיוביות של הנערה שלנו, מה טוב בה באמת... לא רק לשים דגש על מה שלא. ולאט לאט נחזיר את הקשר לקו הנקי, ללא כל התנגדות.

תבדקי מה את בתור אמא שלה רואה בה כנקודת אור, שממנה תאירי על כל היתר וכך תתני לה תקווה ואהבה - תקווה שהיא תצליח בחיים, ואהבה ללא תנאים. לא משנה מה היא תעשה.

הבעיה מגיעה כשאנחנו נתקלים בנקודות אופי אצל הילד שכל כך מכעיסות אותנו, ובדרך כלל גם כל כך מנוגדות לאופי שלנו, ואז מאוד קשה להורים לראות בהם את הטוב, הם רק דוחים אותם מעליהם מרוב שקשה להם לראות את ההתנהגות הזו.

זה מוזר לכתוב ועוד יותר להרגיש את זה, אבל זה קיים לצערנו המון, אימהות או אבות יכולים להרגיש דחיה מהילד שלהם. מהילד שיצא ברחמים מרובים מרחמה של האמא הצדיקה. הורים מרגישים שמרוב כעס ומרמור, או בגלל מעשים שהילדים עושים... הם מגיעים למקום של דחיה וניכור, וזה מרחיק עוד יותר את הילד, זה הפוך ממה שהוא צריך בכדי לחזור למוטב.

בדרך כלל אלו ילדים שממש שונים מאיתנו ודומים לבן הזוג שלנו, או להפך, ממש דומים לנו והבן זוג שלנו משתגע מאיפה כל הקיצוניות הזו מגיעה. אבל כן, בדרך כלל זה הגיע מאיפשהו... (לפעמים זה גם קצת מעודד לראות מהיכן הגיע הטמפרמנט הזה, כי בסוף יצא ממך משהו לא...?)

אבל זה ממש לא משנה, כי ההתמודדות היא התמודדות. גם לראות את האופי הקשה שלך מולך במראה בקיצוניות זה לא פשוט. זה ניסיון. והשאלה היא איך צולחים את זה. ואיך רואים בהם נקודות אור ומיודות טובות למרות שזה ממש ממש מפריע לנו? וקשה לנו? והילדים מזהים אם אנחנו אמיתיים או לא.

אז גם אם הנקודה הזו אצל הילד מרתיחה אותך ולא נותנת לך לראות בו כלום טוב - האמת, אין לך ברירה. אלא לשים דגש בכוח ובמאמץ על מה כן טוב בו, ולא לאט להתעלם מהרע. הוא לא עושה לך בכוונה או שבעצם הוא כן עושה בכוונה, אבל בכוונה טובה, כדי שתתייחסי אליו. לא כדי שתכעסי.

בילדים כאלו, מאתגרים, יש המון נקודות טובות. בדרך כלל הם המנהיגים הגדולים בעם ישראל. להם יש כוחות ואמביציה לעשות שינויים, להביע דעות, לשנות מהלכים בעולם. הם לא מפחדים, יש להם כוחות על. ובתור נשים, כמה כוחות יהיה להן לגדל בית יהודי? הם יסדרו בחיים.

אבל איך? רק אם נאמין בהם בדרך.. אנחנו חייבות. אנחנו מופקדות עליהם, הילדה הזאת היא פיקדון מהקב"ה. היא חלק אלוך ממעל, חלק אמיתי מהשם, לא יכול להיות שזה חלק מקולקל, שמשוהו בו הגיע בטעות אלייך. הכל מדויק ומדוקדק. ורק את יכולה להוציא ממנו או ממנה את הכי הכי טוב.

תרשמי לך נקודות טובות, תתחילי לראות אותן כל הזמן, לדבר על זה עם בעלך.. איך היא טובה.. איך היא תצליח בחיים, תראי בעיני רוחך איך היא מתגברת הקשיים של הגיל הזה ומתקרבת, תראי אותה עם הטוב הראשון בידי שלה, אל תתייחסי למסכות שהיא שמה עליה. שימי את כל הקושי בצד ותתייחסי רק לנשמה הטובה שלה, לזהב הטהור שיש בה. כי היא יודעת את האמת, יש בה נפש אלוקות. המסכות האלו הגיעו כדי למשוך את תשומת ליבנו לשלילי. נתעלם מזה ונבחר להתחבר לטוב שבהם. לאט לאט הם יאמינו לזה ויצא מהם רק טוב....

כשבלב שלנו יהיה רק טוב על ילדינו, מיד יצא מאיתנו משהו אחר.. נתחיל להרגיש אחרת... לדבר בטון ובעיניים אחרות.. נתחיל באמת להאמין שהם יכולים. הם מסוגלים להצליח ובגדול. כמה כוח זה נותן בעתיד, אנחנו אפילו לא מבינות עד כמה זה קריטי להאמין בהם ולראות בהם את הטוב.

הרי מי יאמין בילדים שלך אם לא אתה? תחשבי על זה.

לרכישת הספר "תוכן רצון אהבה" מאת מחברת הטור: 0548491930

מוסר עם סיפור

מאת הרב יעקב עמר שליט"א

כלא זה טוב או לא?

תעשה לי טובה לך למפקד ותגיד לו שאני רוצה להשאיר כאן עוד שנה. למה?! שאלתי. אני מפקד לצאת מהכלא אני גר בשכונה שרחוקה משמירת תורה ומצוות, אני מפקד לאבד את כל מה שקניתי פה. אני עדין עוד לא בשל מספיק, אני צריך עוד חזקוים של שנה ורחוק מכל השטויות בחוץ.

מטעמי המערכות בכלא לא היה הדבר אפשרי והספור נשפך ממני. והנה פעת עומד האדם מולי ומספר לי כך: כבוד הרב יצאתי מהכלא אחרי חדש. לקחתי את התרמיל שלי ונסעתי לכתל המערבי. התחלתי לומר בנגון עשרה פרקי תהלים. וכשסימתי אמרתי: אלוקים בזכות עשרה פרקי תהלים שקראתי תכניס את אברהם בן שמעון לעוד שנה לכלא. ושוב קראתי עוד עשרה פרקי תהלים ושוב אני מבקש בזכות הפרקי תהלים תכניס אותי - אברהם בן שמעון לכלא לעוד שנה. עמד מאחורי רב: ולא הבין על מי אני מתפלל שיכנס לכלא, שאל אותי תגיד: מי זה אברהם בן שמעון?

אמרתי: זה אני. למה אתה מתפלל להכנס לכלא? הראיתי לו את המכתב שחרור ואת התרמיל שלי ואמרתי לו אני מפקד להתקלקל אני לא רוצה לחזור הביתה, אני רועד מפחד... הרב התחיל לבפות כמו יגד, יהודי מקבל מכתב שחרור אחרי חמש שנים בכלא והוא בוכה כי הוא מפקד להתקלקל, ואמר לי תבוא אלי לשיבה תהיה מנהל משק, ומאז אני פה, לא חסר לי כלום רק עולה ומתעלה. היהודי הזה פוחד לצאת מהכלא, ואנחנו בחוץ לא מפקדים. כמה פחד בעקר בימים אלו צריך שיהיה לנו. לא פחד מגיהנם לא פחד מענש, אלא פחד מלקטא, מלצער את אבא שבשמים, מלגרם לשכינה חס ושלום להסתלק.

בפרשת השבוע יעקב אבינו נותן מסר לכל בן וכן בעצם מסר לכל שבט לדורות, מוסר ודרך ועוצמה. אין ביכלתנו להכניס לכל המסרים בפרטי, אבל לא לחנם פרשה זו מסבמת את חמש בראשית חמש האמונה, ופחותת את הימים הקדושים והחשובים - ימי השובבי"ם ימים של טהרה, של חבור אלקי, של אהבת ה', של יראה פנימית, של קרבת אלקים, של משכני אחריו. צריך לדעת ולזכור ולהבין ולהפנים היטב היטב שאין לאף אחד תעודת בטוח, ובעקר בדור כזה ירוד, הטמאה חוגגת, בימים אלו צריך 'פחד מלקטא, פחד מלקדת מעבודת ה'.

ספר הרב ירחמיאל קראם זצ"ל שהזמן לשיבה קטנה למסור שיבה פגש אותו המנהל משק שבמקום ואמר לו הרב מזהה אותי? השבתי שלא. הוא אמר: אני אברהם בן שמעון מכלא באר שבע, הרב היה בא למסור שיחות וחזקוים.

כך היה המעשה עמו הוא גדל בשכונה רחוקה משמירת תורה ומצוות, ושם למד דברים אסורים, באחד הגנבות נתפס על ידי המשטרה ונדון למאסר לחמש שנים. ומספר שמעולם לא ידע מה זה דתיים... בעיניו זה היה דבר שחור ונורא... והנה בכלא הפרתי הרצאות ושעורים התחזקתי וחזרתי בתשובה שלמה. אני מודה לבורא עולם על זה שהכניס אותי לכלא. וכן מספר הרב קראם: בא אלי האדם הזה בכלא ואומר לי הרב: אני בעוד חודש יוצא מהכלא.

מצינו: כבוד הרב הוא מתעקש אתה חייב לשמע אותי, אני עוד חודש יוצא מהכלא

פניי ההך היומי

מאת הרב ירון מרדכי זכאי שליט"א

כבוד אישה לבעלה

כל הנודרת על דעת בעלה היא נודרת (נדרים דף עג:)

ומבואר בסוגיתנו שכל אישה נושא שאוסרת על עצמה דברים בנדר, היא מקבלת על עצמה מראש שהכל יהיה תלוי בדעת בעלה אם יסכים לך, היות וכך מהלך הבריאה שהאישה צריכה להתחשב לשמוע בקול בעלה. וידועים דברי הרמב"ם (פרק טו מהלכות אישה הלכה כ') ציוו חכמים על האישה שתהיה מכבדת ביותר, ויהיה עליה מורא ותעשה כל מעשיה על פיו, ויהיה בעיניה כמו שר או מלך מהלכת בתאוות ליבו ומרחקת כל מה שישנא וזה הוא דרך בנות ישראל ובני ישראל הקדושים והטהורים בזיווג, ובדרכים אלו יהיה ישובן נאה ומשובח, (כמובן שגם הבעל צריך לכבד את אישתו יותר מגופו וכפי שמבואר בסוגיא ביבמות דף סב. וברמב"ם שם בהמשך דבריו).

וישנה מחלוקת בפוסקים אם דין זה שהאישה צריכה לכבד את בעלה הוא מהתורה (וכפי שכתוב בתורה ואל אישך תשוקתך והוא ימשול בך) או שזהו דין מדרבנן דהיינו מדברי חכמים, ובתנא דבי אליהו מובא וכי מה טיבה של יעל שבאה ישועה גדולה על ידה (שהרגה את סיסרא) אמרו אישה כשרה היתה ועושה רצון בעלה, מכאן אמרו אין לך כשרה בנשים אלא אישה שעושה רצון בעלה. והרמ"א בשו"ע (אבן העזר סימן סט סעיף ז) הביא דברים אלו, אמנם כשבעלה אומר לה לעשות דברים האסורים על פי ההלכה או שאינם הגונים בודאי שאינה צריכה לעשות זאת או לשמוע לו כגון ללכת עם בגדים לא צנועים.

והנה מבואר בסוגיא בקידושין (דף ל.) ונפסק בשולחן ערוך (יורה דעה סימן רמ סעיף ז) שכל זמן שהאישה צריכה לכבד את בעלה היא פטורה ממצוות כיבוד אב ואם, ולפי זה חידש הגר"מ פיינשטיין בשו"ת איגרות משה (חלק יורה דעה סימן רנה) שאם האישה נמצאת בתוך שנת אבלות על הוריה שאז אינה הולכת לשמחות ובעלה דורש ממנה שתבוא איתו לשמחה שכן הוא מתבייש ללכת לבד ואם לא תבוא איתו יופר השלום בבית והתיר לה

הרב ללכת עם בעלה משום שמה שאינה הולכת לשמחות בתוך שנת אבלות על הוריה הוא משום כבודם וכבוד בעלה עדיף מהם, ובפרט שיש כאן חשש משום הפרת שלום בית (ובודאי שאותו בעל לא התנהג כראוי) והגר"ע זצ"ל בחזון עובדיה אבילות (ח"ב עמ' סו) הוסיף שראוי שלא תאכל שם. שבת שלום

שותפים!
בשעה טובה קיבלנו היתר לעוד שתי קומות

ולכם יש אפשרות להיות שותפים בכל הזכויות שיהיו במקום

מטר 400x36
חצי מטר 200x36
אמה 100x36

ניתן להנציח להצלחת/לרפואת/לע"י

צרו קשר:
03-8000770

ניתן לרכוש במחיר מיוחד את הדיסק אונקי של הרה"ג ירון מרדכי זכאי שליט"א הכולל את כל שיעורי הדף היומי על מסכתות הש"ס בשפה ברורה ורהוטה ושיעורים בהלכה. ליצירת קשר בפלאפון 0527630352 כמו כן ניתן להאזין לקו הדף היומי בכל שעות היממה חינום בטלפון 0559302663

ניתן להזמין לשיעורי תורה / אזכרה ברהבי הארץ רבנים מכולל "יביע אומר" 03-8000770

גד תמיד לע"נ ר' מנשה בן רהל ז"ל ולע"נ שושנה מזהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב:20,000 עותקים